

EXPUNERE DE MOTIVE

În sesiunea de toamnă a anului trecut, plenul Camerei Deputaților a respins cu 71 voturi împotriva și 68 contra amendamentul pe care l-am formulat la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului 148 din 3 noiembrie 2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, în ciuda faptului că raportului comisiei de fond, respectiv Comisia pentru muncă și protecție socială a fost favorabil. Amendamentul prevedea ca începând cu data de 1 ianuarie 2008, oricare dintre părinții copilului beneficiază, opțional, de concediu plătit pentru creșterea copilului în vârstă cuprinsă între 2 și 3 ani, respectiv ceea ce solicit prin această propunere legislativă. Argumentele în favoarea susținerii inițiativei de față sunt inexistența unor instituții corespunzătoare pentru îngrijirea copilului între doi și trei ani, precum și avertizarea Fondului ONU pentru Populație (UNFPA) asupra fenomenului îmbătrânirii populației și a degradării structurii acesteia pe vârste. Este foarte important ca un copil să crească până la trei ani în cadrul afectiv și emoțional unic oferit de părinți, care să le permită ulterior o dezvoltare sănătoasă și armonioasă. De asemenea, avertizarea Fondului ONU pentru Populație este extrem de serioasă, atrăgându-se atenția în special pe faptul că îmbătrânirea populației este o realitate cu multiple implicații negative, care afectează toate sferele societății – structura familiei, tipurile de consum, sistemele de educație, medicale, de pensii, etc.. Dacă fenomenul va continua, peste 50 de ani va trebui să reconsiderăm toate segmentele societății românești, în condițiile în care o persoană trebuie să asigure fondurile financiare pentru plata pensiilor a nouă oameni, și nu a patru, cum este în prezent. Trăim într-o perioadă complicată, în care goana zilnică după asigurarea unui trai decent constituie principala preocupare a familiilor tinere cu copii mici. Legislația de până acum nu acoperea intervalul de vârstă

al copiilor cuprins între doi și trei ani, respectiv anul dintre terminarea concediului de maternitate și limita minimă de înscriere la grădinițe. Cred că este mai bine să facem eforturi financiare în acest moment, să implementăm o strategie coerentă pentru dezvoltarea populației, decât să ne trezim că va fi tardiv atunci când fenomenul îmbătrânirii va lua amploare. Trebuie să conturăm un cadru legislativ menit să vină în sprijinul părinților cu copii cu vârsta cuprinsă între doi și trei ani, exact ceea ce urmărește prezenta propunere legislativă, care conferă o soluție reală de susținere efectivă a familiilor aflate în asemenea situații.

Această propunere legislativă a fost inițiată și în urma seriei de dezbateri publice pe care le-am organizat pe tema acestui subiect delicat, cu participarea a numeroase femei de toate vârstele, cadre medicale și specialiști în asistență socială. Concluzia acestor discuții a relevat necesitatea existenței unui cadru afectiv adecvat pentru copiii de până la trei ani. Există foarte multe mame tinere în România care sunt doritoare să-și continue cariera, nu de a-și crește copiii, iar acest segment nu trebuie neglijat într-o viață cotidiană din ce în ce mai dinamică și stresantă. În vederea sprijinirii acestor mame, statul trebuie să încurajeze înființarea unor creșe.

Adoptarea acestei legi dă posibilitatea tinerelor familii să scape de povara apăsătoare a gândurilor că au acasă un copil neîngrijit corespunzător, nesupravegheat sau lăsat în voia sorții. Consider că trebuie să dăm dovadă de realism și să conștientizăm că pentru încurajarea creșterii natalității familiile au nevoie de un sprijin financiar adecvat.

INIȚIATOR:

DEPUTAT PC – Lia ARDELEAN

